

عنوان مقاله:

تحلیل دیپلماسی اقتصادی جمهوری اسلامی ایران در روابط بین الملل با تأکید بر قاعده نفی سبیل

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مصطفی انتظارالمهدی - استادیار، گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم انسانی، واحد رباط کریم، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بحث تعامل اقتصادی و سیاسی با دنیای خارج از ایران از موضوعات مهمی است که ماهیت آن در پرتو قاعده نفی سبیل همواره محل بحث و اختلاف نظر بوده است. امروزه دیپلماسی اقتصادی نقش بسیار مهمی در روابط بین المللی میان کشورها ایفا می کند. بر همین اساس هدف مقاله حاضر، تحلیل دیپلماسی اقتصادی جمهوری اسلامی ایران در روابط بین الملل با تأکید بر قاعده نفی سبیل است. مواد و روش ها: مقاله حاضر توصیفی تحلیلی است. مواد و داده ها نیز کیفی است و از فیش برداری در گردآوری مطالب و داده ها استفاده شده است. ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، احصال متون، صداقت و امانت داری رعایت شده است. یافته ها: دیپلماسی اقتصادی در اسناد مختلف بالادستی مانند اهداف چشم انداز بیست ساله و برنامه توسعه ششم، مورد تأکید قرار گرفته است. این رویکرد تعارضی با قاعده نفی سبیل ندارد. بر اساس قاعده وفای به عهد و زیست مسالمت آمیز با کفار در متون فقهی، مانعی برای تحقق دیپلماسی اقتصادی بر پایه نفی سلطه وجود ندارد. نتیجه: امروزه فشارها و اثرات بین المللی بر روی اقتصاد ایران بیش از پیش احساس می شود و عملکرد اقتصاد ملی به مرتب بیش از گذشته تابع عوامل بین المللی است. جمهوری اسلامی ایران با توجه به پیشرفت جهانی شدن اقتصاد، لازم است که برنامه هایی را در سیاست خارجی در پیش گیرد که بین اقتصاد داخلی و بین المللی تعامل ایجاد نمایند. به منظور تحقق دیپلماسی اقتصادی ضروری است بر تولید و توسعه اقتصادی تمرکز شده، تکلیف اولویت اقتصاد یا سیاست در روابط بین المللی جمهوری اسلامی ایران مشخص شده و تقاضه داخلی در این خصوص صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی اقتصادی، جهانی شدن اقتصاد، روابط بین الملل، قاعده نفی سبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1947389>

